

January 24, 1984

**Bulletin No 4 Bulgarian Ministry of the Interior on
Subversive Activities of the Imperialist Countries
Against Bulgaria**

Citation:

"Bulletin No 4 Bulgarian Ministry of the Interior on Subversive Activities of the Imperialist Countries Against Bulgaria", January 24, 1984, Wilson Center Digital Archive, Archive of the Ministry of the Interior, Sofia, Fond 1, Record 10a, File 1308. Obtained by the Bulgarian Cold War Research Group. <https://digitalarchive.umd.edu/document/112554>

Original Language:

Bulgarian

Contents:

Original Scan

ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ!

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
Централно информационно-организационно управление

Рег. № 7427 Екз. № 23
24.01. 1984 г.

Б Ю Л Е Т И Н

бр. 4

Публикации за подривната дейност на империалистически-те държави срещу НРБ и другите социалистически страни, получени в ЦИОУ за периода 16 - 22.1.1984 г.

С О Ф И Я

1 9 8 4

Предназначението на бюлетина е да информира ръководството и членовете на Колегиума на МВР за някои прояви, характеризиращи идеологическата и друга подривна дейност на империалистическите държави срещу Народна република България, Съветския съюз и другите социалистически страни.

В него се включват кратки анотации, обзори и пълни преводи на материали с антикомунистическа, антисъветска и антибългарска насоченост, разпространявани от средствата за масова информация на капиталистическите държави, както и материали от периодични издания на социалистическите страни по проблеми, които имат отношение към дейността на Министерството на вътрешните работи.

1193

П Р И Л О Ж Е Н И Е

Някои акценти в антибългарската
пропаганда през 1983 година

(Обзор)

През 1983 г. антибългарската пропаганда рязко се засили. Активизираха се опитите за създаване на "българско дисидентство". Пропагандните мероприятия на емигрантските антибългарски организации се провеждаха все по-шумно. Импералистическите радиоцентрали "Гласът на Америка", Би-Би-Си, "Дойче веле" окончателно отхвърлиха гъвката линия, характерна за годините след Хелзинки, и категорично демонстрираха враждебността си към социалистическия обществен строй у нас. "Свободна Европа" насочи атаките си към най-актуалните въпроси на социално-икономическото и политическо развитие. Тя положи усилия да си създаде физиономия на действаща вътрешна опозиция.

Промените в подхода на пропагандата към българската тема бяха тясно свързани с кампанията за така наречената "българска следа" в делото за покушението срещу папа Йоан-Павел Втори – кампания, безпрецедентна по своите мащаби, цели и средства поне за последните 20 години. Анализът ѝ разкри наличие на разклонена система от цели: миниране на разведряването, на съветско-американските преговори, подготвяне почва за настаняване на американските

ракети в Западна Европа; разколебаване на движението за мир; разбиване единството на социалистическата общност, по-специално отношенията на Полша със СССР и НРБ; идентифициране външната политика на социалистическите страни с международния тероризъм; слагане преграда на единдействието между социалистическите и развиващите се страни; компрометиране последователната миролюбива политика на НРБ на Балканите, по-конкретно отношенията на добросъседство с Турция.

Кампанията, чийто апогей бе през първото тримесечие на 1983 г., се отличаваше с всеобхватност. Тя се водеше едновременно от главните средства за масова информация във всички капиталистически страни. Антибългарската кампания подсказва значителния капацитет и възможности на западните централи – масираност, координираност, оперативна маневреност, многопосочност на пропагандната офанзива. Очевидни станаха голямата роля, възложена на техниката на "препредаване" на информация между средствата за масова информация от различни капиталистически страни, и ръководната направляваща функция на САЩ в осъществяването на кампанията в международен мащаб.

Главната функция на тази кампания най-добре пролича от факта, че тя навлезе в своя завършващ етап /с обвинението срещу Агджа за даване на лъжливи показания/ скоро след като мястото ѝ бе заето от кампанията около провокацията с южнокорейския самолет – кампания, която в

почти всички основни черти беше много сходна на тази по "случая Антонов". И двете кампании по същество държаха на прицел Съветския съюз.

Специфичен бе подходът на средствата за масова информация в балканските страни към "случая Антонов". Турският печат изместваше темата към контрабандата на оръжие и "българския шпионаж" в Турция. Югославският печат използва случая, за да прокара антибългарски и антисъветски внушения посредством "обективистично" препечатване на съобщенията на западните средства за масова информация. С изключение на крайно десните издания, които имат ограничено влияние, гръцкият печат се отнесе твърде резервирано към кампанията. Румънският печат информираше преди всичко за нашите становища.

Сега организаторите на кампанията пристъпват към изграждане на подходящо пропагандистко покритие за евентуалното освобождаване /или съдебно оправдаване/ на Антонов. Вероятно предстои да се възхвалява "скрупульозната добросъвестност" на демократичното западно правосъдие. Може да се очаква възхвалата на "благородството" на западното правосъдие да послужи като аргумент и повод да се издигне искането за размяна на Антонов с осъдените у нас Фарсети и Тревизин.

За първи път тази година чуждите радиоцентрали, особено "Свободна Европа", се опитаха да докажат с "факти" наличие на дисидентско движение и в България. В поредица

от беседи бившите български граждани д-р Николай и Антонина Попови обстойно запознаха аудиторията с "перипетиите на истинския борец за граждански свободи у нас". Налице бе стремеж от голословни и неподкрепени в миналите години твърдения за преследване на дисиденти у нас да се стигне до релефно битово доказателство за съществуване на "репресии". Детайлно описвайки "плачевното" състояние на хигиената и условията в редица затвори, както и "съдебния произвол" по отношение на член 108 от НК, чуждите радиостанции открито създаваха мит за масово преследване на "иначе мислещи" със средствата на "тоталитарното насилие". По всяка вероятност въпросът за т.нар. "дисидентство" в НРБ ще продължи да се раздухва и да се обвързва с проблема за "правата на човека". "Свободна Европа" ще се опита да стане подстрекател и организатор отвън на "нови изяви" на "иначе мислещи".

В областта на социално-икономическата политика на БКП и българската държава западните централи проявиха по-голяма предпазливост в сравнение с 1982 година. Изтъкваха се "относителните успехи на страната" в икономическата област, и то "главно поради ефективност на личния сектор" в народното стопанство. Същевременно по ефира се стимулираше линията на стопанския реформизъм, зад който открито се проявяваше стремеж за "корекция на модела на социализма в НРБ".

Основна цел на югославските средства за масова информация при осветляването на въпросите за българската икономика и социален живот беше апологетиката на "предимства-

54

та" на югославския път на "самоуправленчески социализъм". Обикновено се търсеха наши "слаби" места (цитирани най-често от българския печат) като възможност за "доказване", че и България е изправена пред икономически трудности поради "несъвършенството на социалистическата система" и на "централизираната икономика". Това се сравняваше с по-голямата "свобода" и с "постиженията" на пазарния социализъм в СФРЮ.

Югославските информационни средства организираха и забележителна по своята продължителност и настъпателност антибългарска кампания по повод 80-годишнината от Илинденско-Преображенското въстание. Като акцентираха върху отражението на Илинденското въстание в чужбина, искаха да докажат, че там то е било възприето като "чисто македонска изява". Подчертаваше се "пълната независимост" на македонското освободително движение от България.

Анализът на антибългарската пропаганда през 1983 г. дава основание да се направи предположение, че тя ще запази своя характер и интензивност и през 1984 г. Четиридесетгодишнината от социалистическата революция у нас по всяка вероятност ще стане повод за нови кампании срещу НРБ и социалистическия обществен строй.

(По материал на ИССТ, с големи съкращения)

Отп. в 1 екз. - за др. министър

Размн. в **26** екз.

Изп.: Л.Иванчева

Редактор: Пр.Тодорова

Нап.: Сл.Атанасова